

SKALNIČKÁŘŮV ROK

Klubový zpravodaj

číslo 50 (2-2004)

OBSAH

NAŠE AKCE:

Přednášky a členské schůze	
Výstava 2004	
Burzy rostlin 2004	
Zájezdy	
Výměna semen	

PĚSTITELSTVÍ:

Horúci skalkový skleník (R.Roth)	
Bellium minutum. Chudobička (K.Rozehnal)	

CO NÁS ZAJÍMÁ:

Zahradnicko-botanické poznámky ke Kalifornii (M.Nohelová)	

INFORMACE Z KLUBU:

Z členské základny	
Drobné zprávy a informace	
Kalendář akcí klubu ve 2.pololetí 2004	

NAŠE AKCE

PŘEDNÁŠKY A ČLENSKÉ SCHŮZE

Scházíme se v sále na Křenové ulici 67 ve 2.poschodí, vždy 1.čtvrtek v měsíci. Případné změny programu naleznete v klubové vývěsce na Joštové ulici „U Medvídka“.

Čtvrtek 2.září 2004, 16.30

Zdeněk Zvolánek, Karlík

Nejnovější výběr skalniček pro vrstevnaté skalky

Zkušenosti s novým sortimentem v horkých a suchých podmínkách nížin, zkušenosti s konstrukcemi vrstevnatých skalek, novinky mezi primulemi a kabschiemi.

Čtvrtek 7.října 2004, 16.30

Zdeněk Řeháček, Hradec Králové

Anglické skalky a výstavy

Čtvrtek 4.listopadu 2004, 16,30

RNDr.Jan Štursa, Vrchlabí

Pozoruhodné vlastnosti horské květeny

Čtvrtek 2.prosince 2004, 16.30

Jaroslav Baláž, Dolní Rožínka

Skalničky na horách a v zahradě

V 1.části uvidíme snímky z řeckého Parnasu a Smolikasu a z italských Dolomit a Grand Sassa. 2.část bude věnovaná méně známým a prozatím málo pěstovaným druhům skalniček.

Pokrok jde neustále kupředu a dotýká se i našich přednášek. Tato bude v historii klubu první, kdy diapozitivy nahradí dataprojektor s fotografiemi uloženými v digitální formě.

Po Novém roce se sejdeme na **Výroční členské schůzi**, která se uskuteční v sále na Křenové 67 v sobotu 22.ledna 2005 v 9.00 . Případná změna termínu či místa VČS bude včas oznámena na korespondenčním lístku.

VÝSTAVA 2004

Tradiční májová výstava skalniček úspěšně proběhla v areálu Čtyřlístku. Podobně jako loni byla umístěna v prostoru mezi Bystrckou ulicí a starým skleníkem, ve kterém jsme měli prodej rostlin. Rostliny letos dobře přezimovaly a bohatě kvetly. Projevilo se to nejen na exponátech, ale i na stálé výsadbě (úchvatná byla sytě modrá *Veronica armena* v jenom z koryt). Stínem výstavy byla krádež 3 exponátů (naštěstí nahraditelných) a několik dloubání v miskách či korytech.

Tradiční ocenění obdrželo 5 exponátů, ceny budou jejich majitelům předány na lednové VČS.

Oceněny byly tyto exponáty:

- **Cypripedium formosanum** přítele J.Baláže z Dolní Rožínky
- **Calanthe aristulifera** přítele B.Martinka z Letovic
- **Kolekce rodu Sempervivum** přítele Škorpila z Brna-Pisárek

- **Hymenoxis sp.** přítelkyně M.Kleinové z Brna-Líšně
- **Incarvillea delavayi** Karla a Růženy Vlčkových z Brna-Žebětína.

Cypripedium formosanum si můžete prohlédnout v barevné příloze. Na výstavě byl tento zajímavý asijský střevočník umístěn v klenotnici. Exponát měl 10 květů.

Calanthe aristulifera vévodí první straně barevné přílohy. Jak je patrné z fotografie, umístění před tmavým pozadím z konifer bylo šťastné, neboť dalo této orchidejovité rostlině z východní Asie náležitě vyniknout. Exponát měl 5 lodyh, které nesly až 10 teple žlutých květů. Kvete velmi dlouho, její nevýhodou je menší mrazuvzdornost.

Kolekce rodu Sempervivum byla vtipně naaranžována přítelem Mertou na rohu skleníku a oživena kvetoucími mochnami. Netřesky byly v 31 kontejnerech.

Hymenoxis sp. byl blíže neurčený druh s velkými zlatožlutými květy o průměru 4 cm. Jednalo se vlastně o 2 exponáty - jeden měl 3 květy, druhý (který během výstavy zmizel) měl 2 květy.

Incarvillea delavayi je rostlina známá, ale na začátku května ještě nebývá rozkvetlá, proto ji na našich výstavách nevidáme. Manželům Vlčkovým se ji podařilo přirychlit, bohužel se příliš líbila neznámému chmatákovi, takže se konce výstavy nedočkala. Naštěstí jsem včas pořídil fotodokumentaci, takže si ji můžete prohlédnout v barevné příloze.

Tolik exponáty oceněné. Každá výstava však nabízí větší či menší množství krásných rostlin, které se z různých důvodů do elitní pětky nedostaly. Letos jsem si jich do deníčku poznamenal celou řadu.

Přítel **Burian z Dačic** přivezl hezkou miskou osázenou kociánkem *Antennaria 'Roy Davidson'*, který se po loňském nepříznivém roce z našich skalek téměř vytratil. Také další misky upravené jako miniskalky hostily zajímavé rostliny. Já jsem si poznamenal drobný trýzel *Erysimum sp.* v barevné kombinaci s *Townsendia alpigena* (syn. *T. montana*) a v jiné misce žluté chudiny (*Draba sp.*) společně s fialovým krasoskalníkem *Petrocallis pyrenaica*. Vzácnou a málo pěstovanou rostlinou je *Romanzoffia sitchensis*, která byla umístěna v klenotnici. Tvořila k zemi přitisklé polštářky s tmavě zelenými listy, tvarově podobnými cymbálku nebo kakostu. Přisedlé bílé květy byly šestičetné, asi 1 cm v průměru. Rostlina pochází z chladných a vlhkých krajů na severozápadě Severní Ameriky. Vlhko a chladno má ráda i ve skalce, pěstujeme ji v humózním kamenitém substrátu. Nemá ráda polední slunce. Zajímavá rostlina, která ale nemá šanci se ve větší míře rozšířit do našich horkých jihomoravských skalek.

Přítelkyně **Fabiánková z Boskovic** dodala na výstavu pěkný exponát tzv. mechového lomikamenu *Saxifraga x arendsii 'Rosenzweg'*, který kvete na nízkých stoncích zprvu červeně, postupně ale barva bledne do růžova. Pěkným exponátem byl také řebčík s nejistým jménem *Fritillaria nigra*.

Přítel **Hadač**, nejznámější z trojice syrovických skalničkářů, vystavoval své oblíbené trojčety (*Trillium sp.*), které jsou vždy dobrými a obdivovanými exponáty. Po velkém váhání přivezl i korýtko s rozkvetlými jarními hořci *Gentiana verna*, které získalo loni ocenění. Letos kvetly hořce snad ještě masověji, než loni.

Přítelkyně **Stodůlková** ze skalničkářské čtvrti Brna-Žebětína napěstovala jeden z vděčných a nenáročných rozrazilů *Veronica prostrata*, který je vhodný do stepních podmínek.

Mnoho obdivovatelů z řad návštěvníků výstavy si získaly plamenky, které jsou možná známější jako plazivé floxy. Byly z botanického zahradnictví manželů **Holzbecherových z Lelekovic**. Jednalo se o kultivary 'Red Admiral' a 'Hiberson'. Ten druhý je fialový a protože má po jednom z rodičů horskou krev, má rád trochu víc vlhka a lehký odklon od poledního slunce.

Přítel **Souček z Lysic** pěstuje a množí hlavně lomikameny (Kabschie), konifery a také vřesy. Umí to ale i s jinými rostlinami. Tak krásně rozkvetlé *Androsace mathildae* v květináči a několik rostlin stejného druhu na tufovém kameni patřilo k tomu lepšímu, co naše výstava mohla milovníkům skalniček nabídnout.

Přítele **Sedláčka z Brna** nutí skalničky absolvovat poměrně dlouhý a náročný výstup na svou zahrádku, a to navzdory problémům s nemocnými klouby. A rostlinky se mu odměňují jak nejlépe mohou. Letos patřila k jeho favoritům vřesovcovitá *Cassiope tetragona* i nádherně rozkvetlá miska *Pleione limprichtii*.

Přítel **Martínek z Letovic**, kromě oceněné orchideje rodu *Calanthe*, představil miskou osázenou trávničkou *Armeria juniperifolia*, která patří již ke klasice na našich skalkách.

Přítelkyně **Kirchnerová z Brna-Tuřan** vystavovala korýtko, které zaujalo pěknou kombinací barev - zelenou dodala nízká kleč, červenou netřesk a žlutou tařice *Alyssum propinquum*. Pěkně narostlý a nakvetlý byl citrónově žlutý trýzel označený jako *Erysimum pumilum*, který získal během výstavy dočasný domov na vrstevnaté skalce. Velmi zajímavý byl nízký *Lupinus texalensis* s modrými květy. Podle pěstitelky ale v zimě často namrzá.

Přítelkyně **Kleinová z Brna-Lišně** je v našem klubu teprve několik let, ale za tu dobu se z naprostého laika stala pěstitelkou, které se letos podařilo získat ocenění za velkokvětý *Hymenoxis* sp. Kromě toho vystavovala i Jůlinku. Abyste rozuměli, tak nazývám moji oblíbenou prvosenku, která se správně botanicky jmenuje *Primula juliae*.

Přítel **Merta z Brna-Mokré Hory** je jedním z hlavních aranžérů našich výstav. Bohužel kvůli nedostatku času málokdy prezentuje svoje pěstitelské umění. Letos se ale blýskl velkou mísou osázenou kolekcí několika kultivarů *Rhodohypoxis baurii*.

Chválit svoje vlastní rostliny se mi vždy tak trochu přičí. Letos mi ale po několika letech pěstování vykvetl pravý *Telesonix jamesii* (syn. *Boykinia jamesii*), který jsem s velkými obavami z odcizení zapůjčil na výstavu. Obrázek této atraktivní rostliny, která kvetla po celý květen, najdete v barevné příloze. Stále se mezi pěstiteli zaměňuje za jiné, méně atraktivní a často plevelné rostliny. Důkazem je výměna semen, kde se tato položka často objevuje. Mohu potvrdit zkušenosti jiných pěstitelů, že pravý *Telesonix jamesii* u nás semena nevytváří. Pokud nemáte semeno z přírody (Sev.Amerika), pak zbývá jen množení vegetativní cestou, což je také velký problém, protože rostlina se rozrůstá jen velmi málo. Já *Telesonix* pěstuji v hrnkové kultuře v plastovém kontejneru. Ten mám, spolu s jinými rostlinami podobných nároků, postavený na vrstvě keramzitu, který vyplňuje víko od starého sporáku a je stále vlhký až mokrý. Místo je téměř stinné a rostlina zde tráví dobu zhruba od dubna do října. V zimním období umístíuji rostlinu do skalničkového skelníku, protože v této době by ji nadbytek vody mohl zahubit. Lze ji pěstovat i venku, ale chtělo by to více rostlin na vyzkoušení. Obecně platí, že má ráda v době vegetace vlhko, stín a chlad.

Další rostlinou, která mnohé zaujala byla bílá pampeliška *Taraxacum pamiricum*. Je mnohem ozdobnější, než jiná pampeliška - japonská *Taraxacum albidum*, která kromě bílých

květů vypadá jako naše plevelná *Taraxacum officinale*. *T.pamiricum* má velmi úzké listy, bílé květy jsou typově podobné spíše škardám (*Crepis*). Dobře roste ze semen. V klenotnici byla umístěna nápadně zlatožlutě kvetoucí „astrovitá“ rostlina s dřevnatým kmínkem a výrazně stříbrnými namodralými listy. Pochází z jižní Afriky a na chráněných místech přežije v brněnských podmínkách většinu zim. Pokud skalničkáříte v drsnějších podmínkách, pak ji můžete vyzkoušet ve skalničkovém skleníku. Její jméno je *Euryops acraeus*, někdo ji pěstuje pod synonymem *Euryops ewansii*. Množí se z řízků a to i kořenových.

Nakonec jsem si nechal našeho největšího dodavatele špeků, u něhož platí - co exponát, to kandidát na ocenění. Je jím přítel **Baláz z Dolní Rožinky**. Začnu vstavači, které mohli návštěvníci obdivovat v klenotnici. Pohledný byl vysoký *Orchis mascula ssp.pinetorum*, který kvetl dlouhým klasem růžovofialových květů. *Orchis italica* měl květy růžové, jakoby rozčuchané, tmavofialové květy náležely *O.morio*, žluté *O.pauciflora*. *Orchis purpurea* je statný domácí druh s červenohnědými poupaty a skvrnitými květy s fialovými okraji. Shodou okolností jsem se koncem května dostal na přírodní lokalitu tohoto vstavače (je to lesostepní stráň na rozhraní okresu Louny a Rakovník a je nejbohatším nalezištěm této orchideje ve střední Evropě, rostou zde stovky rostlin). Barevná variabilita květů těchto skutečně nápadných a majestátných vstavačů je obrovská, návštěva této lokality s místním ochranářem je velkým zážitkem. Z „neorchidejovitých“ rostlin vystavoval přítel Baláz dva nádherné exponáty jihoamerických šřavelů *Oxalis enneaphylla 'Rosea'*, obsypané desítkami velkými květy a nizoučkou severoamerickou „astříčku“ *Townsendia leptotes*, která patří k nejsnadněji pěstovaným druhům rodu.

Celkově jsem napočítal 315 exponátů, které na výstavu zapůjčilo 24 členů klubu. Děkujeme za ně.

Podzimní výstava našeho klubu (termíny viz Burzy rostlin) bude omezeného rozsahu, dalo by se říci, že to bude jen upoutávka na činnost našeho Klubu skalničkářů Brno v rámci výstavy „Podzim ve Čtyřlístku“. Skalniček, které kvetou v září, není mnoho. Pokud vlastníte nějakou opravdu zajímavou kytku (a nemusí být zrovna kvetoucí, ale třeba zajímavá listem) a myslíte, že by ji měli návštěvníci této výstavy vidět, pak dejte vědět výstavní komisi (př. Martan, Hadač, Merta).

Mojmír Martan

BURZY ROSTLIN 2004

Jarní burza rostlin byla úspěšná a zajistila nám potřebné finance pro klubovou činnost. Rostlin bylo dostatek v poměrně širokém sortimentu.

Podzimní burza rostlin, která bude probíhat současně s výstavou Podzim ve Čtyřlístku, se uskuteční v září 2004.

Příjem zboží:	čtvrtek 9.9.	12-18 h
Prodej:	pátek 10.9.	9-18 h
	sobota 11.9.	8-18 h
	neděle 12.9.	9-17 h
Likvidace:	neděle 12.9.	17-18 h

ZÁJEZDY

V květnu jsme zorganizovali zájezd s tematickým názvem

Skalky a skalničky v srdci Čech

Odjezd byl v sobotu 15.5.2004 v 7 hodin, jako obvykle od divadla. Kupodivu všichni byli na místě včas, a tak jsme krátce po sedmé hodině vyrazili směrem na Vysočinu.

První zastávka byla v obci Vepřová, která se nachází nedaleko Přibyslavi. V této obci jsme navštívili hned dvě skalky. První skalka byla u p. Peřiny. Byla pěkná a zajímavá zejména krásnými lýkovci *Daphne cneorum*, které tvořily velké kompaktní trsy. Většinu členů zaujal rovněž záhon *Lewisia tweedyi* ukrytý podél domu pod okapem, kde byl dešťový stín. Některé členy zaujala také drobná *Cotula* bez bližšího určení. Druhá navštívená skalka ve Vepřové byla u p. Škovradové. Skalka byla vkusná jako snad všechny skalky na Vysočině.

Z Vepřové jsme zamířili do Ronova nad Doubravou k p. Lesákovi mladšímu, který měl dvůr venkovského stavení upraven tak, že navazoval na bydlení s řadou zajímavých uskupení kamenů, pergol a jiných prvků, které vytvářely zajímavá zákoutí, na nichž oko návštěvníka spočinulo se zalíbením. Všem uvevodila skála z obrovských balvanů vybudovaná na kratší straně dvora. Skála byla asi 3,5 m vysoká. Jejím středem tekla potůček, který spadl do většího jezírka, za kterým bylo vybudováno kryté posezení. Celek působil velmi harmonicky. O jednotlivých rostlinách se vyjadřovat nebudu, protože každý si tam jistě vybral své.

Od p. Lesáka mladšího jsme zamířili do Čáslavi k p. Lesákovi staršímu. Cestou jsme ještě navštívili zámek Žleby s velkou sbírkou zbraní. Prohlídka, i když jen malý okruh, stála zato. Na zámku bylo na každém kroku vidět, že byl obydlen až do konce války. Pana Lesáka staršího jsme již v minulosti navštívili. Jeho skalka pamatuje již řadu let a je to na ní i vidět v mohutných porostech některých pomalu rostoucích skalniček. Myslím, že řadu z nás uspokojil i nákup rostlin. Od p. Lesáka jsme zamířili do známého záslilkového zahradnictví Starkl, které ohromí svým rozsahem, ale myslím, že i cenami.

První den jsme zakončili návštěvou alpina - arboreta v Prusicích u p. Tlatly. Uspořádání alpina bylo jistě zajímavé a na soukromníka velkolepé, ale byl již podvečer, světelné podmínky nevalné. Majitel p. Tlatla s námi po alpinu chodit nemohl, navíc začínalo drobně pršet, a tak jsme pospíchali do Velkých Popovic na nocleh a dobrou večeři s dobrým Kozlíkem. Dobře se po něm spalo.

Druhý den zájezdu jsme zahájili prohlídkou výstavy v Praze na Karlově náměstí. Výstava byla jako vždy dokonalá. Dobrý výběr rostlin na prodej. Jen uspořádání prodeje na pultech, které pamatují snad dobu Františka Josefa, je pražského klubu podle mne naprosto nedůstojné.

Vzhledem k tomu, že nový skleník v Botanické zahradě Troja byl uzavřen, vynechali jsme po vzájemné dohodě tuto část zájezdu - a udělali jsme dobře. Zbylo více času na prohlídku dalších skalek, zejména té první a pak poslední.

První skalka druhého dne byla u p. Čepičky v Radotíně. Byla to skalka vybudovaná na přirozeném prudkém svahu vysoko nad údolím. Skalka není vůbec ničím zastíněna a nad sebou má les. Skalka upoutá velkými polštáři silenek a různých drab jako je *D.imbricata*, *D.bryoides*, ale při bližším pohledu na ní lze najít spoustu vzácných nebo alespoň zajímavých rostlin.

Z Radotína následovala cesta do Příbrami k p. Drvolovi. Nastalo hledání p. Drvoly a jeho skalky. Díky různým uzavírkám a objížďkám na ulicích Příbrami jsme najezdili cestou i necestou drahně kilometrů než se to podařilo. Na místě nás ale čekalo překvapení. Skalka veškerá žádná, i když kamenů dost. Ale za to byla k prodeji připravena řada hořců za lidovou cenu 50 Kč. A tak jsme zde byli rychle hotovi. Od p. Drvoly jsme vyrazili do Sedlčan k p.

Staňkovi. Prohlídka skalky a nákup rostlin byl zajímavý a uspokojivý. Odtud hurá na poslední prohlídku do Záhoří u Písku k p. Bartůnkovi. Našli jsme jej bez problémů a nemohlo nás na závěr našeho dvoudenního putování potkat nic lepšího. Nádherná skalka se zajímavými rostlinami. Milý a přívětivý člověk, ochotný ke všem našim požadavkům a bohatý nákup. Tak skončilo naše putování srdcem Čech. Hřejivý pocit nás provázel až do Brna. Díky této poslední návštěvě i cesta do Brna uběhla rychleji a mně nezbyvá nic jiného než složit dík organizátorům zájezdu, protože vše proběhlo k naší úplné spokojenosti.

Karel Rozehnal

VÝMĚNA SEMEN

Dobře vyčištěná a správně označená semena spolu s čitelným, abecedně řazeným seznamem darovaných semen zasílejte na adresu:

Dr.Vít Hrabě, Klíny 63, 615 00 Brno.

Uzávěrka příjmu semen do akce je 4.11.2004, kdy semena můžete ještě odevzdat osobně na členské schůzi. Vyhotovený seznam semen budeme automaticky zasílat pouze dárčům, ostatním zájemcům jen na požádání. Máte-li e-mailovou adresu, prosíme o její sdělení.

PĚSTITELSTVÍ

Horúci skalkový skleník

Každý, kto sa začne vážnejšie zaoberať pestovaním skalničiek v širšom poňatí, zatúži mať skalkový skleník. S touto myšlienkou som sa zaoberal aj ja niekoľko rokov. Získavanie informácií z literatúry a návšteva takýchto zariadení u skalničkárov mi dali predstavu o spôsobe stavby skleníka. Najviac ma zaujal skleník v Arborete VŠZ v Brne, lebo na záhrade som mal podobné podmienky. S prírodného kameňa postavený operný múr (zeď) na západne orientovanom svahu dal základnú polohu pre môj skleník. Tato na západ orientovaná poloha je pre skalničky dosť nevýhodná, ale človek si nevyberie, keď máme celý pozemok na dosť strmom jednostranne orientovanom svahu. Správne tušíte, že je to vlastne pol skleník opretý o kamenný múr. Má rozmery 2,5 x 7,5 m a v strede je chodník 60 cm hlboko zapustený do terénu, ktorý rozdeľuje skleník po dĺžke na dve odlišné polovice. Po jednej strane je vybudovaná špárová skalka zo štiepaného andezitu ako súčasť operného múra. Členitosťou stavby som sa snažil vytvárať rôzne orientované výsadbové plochy a štrbiny. Druhá polovica skleníka je ako box, mierne zapustený do terénu. Na jeho dne je dobrá drenáž, husté pletivo kvôli hľadavcom a asi 14 - 17 cm piesku, v ktorom sú zapustené kvetináče so skalničkami. Keďže chodník je dosť hlboko v teréne, manipulácia v boxe je pohodlná a rastliny sú po ruke. Túto časť je možné pohodlne zakrývať fóliou na drevených rámoch, čo využívam hlavne v zimnom období. Zmierni to mrazy a chráni rastliny pred kvapkaním kondenzovanej vlhkosti z vnútorných strán skleníka. Od apríla do októbra celý skleník zakrývam z vonkajšej strany 30 % tieniacou sieťovinou.

Pre lepšiu predstavu o mojich pestovateľských podmienkach opíšem niektoré poveternostné skutočnosti: V okolí Kremnice sa prejavuje horská klíma s ročným úhrnom

zrážok okolo 750 mm. Zima je tu s porovnaním nížin dlhšia a snehová prikrývka 5 - 40 cm je väčšinou nepretržite tri mesiace. Zimné minimálne teploty klesajú aj na -25 °C, výnimočne aj nižšie. Jar prichádza neskôr a v apríli sa ešte vyskytujú snehové zrážky. Zmrznutí muži prichádzajú s rôznym časovým posunom, ale pravidelne. Občas sa stalo, že krátkodobý prízemný mráz bol koncom mája a začiatkom júna. Leto je primerane teplé, ale teploty nad 30 °C sú bežné. Jeseň má väčšinou ustálené počasie, časté sú inverzie s výbornými slnečnými dňami. Ešte dodám, že záhrada leží 550 m n.m., v priemerne hlbokoj doline. Okolité vrchy majú 600 - 1000 m n.m.

V skleníku na najsvetlejších miestach skalky sú voľne vysadené:

Androsace villosa (Turecko - Ala Dag): na exponovanom vrchole skalky je výborná, kompaktná a huňatá.

Andryala agardhii: rezervná rastlina. Pri vstupe do skleníka sa šuchnete o ňu kolenom, lebo je na úpätí skalky. Zachováva si tu výrazne striebornú farbu listov, ako vonku.

Asperula suberosa: vonku nemám s ňou dobré skúsenosti, cez zimu vyhnívala aj pod tabuľkou skla. V skleníku rastie bez problémov na šikmom poličku a prevísa cez skalu. Bohato kvitne a nevyťahuje sa.

Azara microphylla: drobná drevinka, ktorá mi vonku vždy namrzala, až zmrzala.

Convolvulus boissieri: vonku som ho neskúšal, v skleníku je primerane kompaktný, bezproblémový, bohato kvitne.

Delosperma cooperii: dobre sa pestuje aj ako kvetináčová kultúra vonku na plnom slnku. Cez zimu je sťahovaná do sucha (parenisko, skleník).

Delosperma congestum: v skleníku sa dosť vyťahuje a stráca kompaktnosť.

Dionysia involucrata: vysadená exponovane na vrchole skalky. V skleníku bezproblémová.

Draba bryoides a ***D. b. var. imbricata***: samozrejme, že vonku ich pestujem tiež a do skleníkovej skalky išli na skúšku. Rastú tu dobre a bohato kvitnú.

Draba cappadocica: veľmi pekná chudôbka (česky chudina) z Turecka, ktorej sa lepšie darí v skleníku.

Draba longisiliqua: ľahko sa podparí, škodí jej zálievka na list.

Draba mollissima: vonku to nebolo ono a niekoľko rokov sa trápila. Po presadení do skleníka začala dobre prosperovať a bohato kvitnúť.

Echinocereus reichenbachii a ***Escobaria vivipara***: kaktusy, ktoré si nemôžu sťažovať. Cez zimu vyžadujú úplné sucho a mrazy znášajú bez problémov.

Erigeron aureus: semená z rôznych zdrojov som vysial priamo do skalky a nerobil som si žiadnu nádej. Jedna rastlina však vyklíčila, čo ma potešilo. Pekne zakvitla, ale semená vyzerajú byť sterilné.

Erigeron linearis: viackrát som ho skúšal vonku, ale nikdy mi nevydržal dlhšie ako rok. V skleníku rastie dosť bujne.

Helichrysum marginatum: skúšal som ho aj vonku, no cez zimu vždy vyhynul aj pod tabuľkou skla. V skleníku rastie dobre a celá rastlina má výraznú vôňu. Na záhrade bežne pestujem ***H. milfordiae*** a je zaujímavé, že tejto sa v skleníku nedarí.

Lewisia: rôzne druhy sú v skleníku ako rezerva.

Rafanaldia primuloides: Afričanka z čeľade Brassicaceae, dobre kvitne, dáva semená. Vonku som ju zatiaľ neskúšal.

Rindera lanata: menej známa trvalka, ešte mi nekvitla a neviem ju zatiaľ ohodnotiť.

Saxifraga grisebachii: známy lomikameň zo sekcie Porphyron s veľkými ružicami listov. Rastliny v skleníku sa mi zdajú byť krajšie a väčšie ako vonku.

Talinum okanoganense: vonku je veľmi nenápadný, v skleníku je vitálnejší a v suti ho prezrádzajú biele kvety.

Teucrium subspinosum: pekný poloker z čeľade Lamiaceae. V skleníku však rastie bujne a stráca šedé sfarbenie.

Townsendia alpigena: má pekné ružovo fialové kvety na krátkych stopkách. Vonku sa jej tak nedari ako v skleníku. Do výmeny semien som ju uviedol pod synonymom *T. montana*, za čo sa ospravedlňujem.

Townsendia condensata: je vyslovene skleníková skalnička. Neznáša vodu na listoch a veľké vlhko. V čase kvetu je to nádherná rastlina. Škoda, že je iba dvojročka.

Townsendia incana: tiež je vhodnejšia do skleníka. Má šedé listy a bielo ružové kvety.

Townsendia leptotes: vonku je drobná kompaktná. V skleníku má predĺžené listy, ale aj tu vyzerá skvele.

Všetky townsendie napádajú v skleníku vošky (mšice), ktoré ľahko likvidujem insekticídmi.

Verbascum dumulosum a ***V. x leticeum***: oba sú vysoké okolo 25 cm. *V. x leticeum* sa dá množiť len odrezkami.

Skalka v skleníku má aj polozatižené časti, kde sú vysadené tieto druhy:

Androsace cylindrica: dostal som veľmi malú rastlinu, tak som sa neodvážil vysadiť ju von. V skleníku je schovaná za skalou v polotieni. Darí sa jej dobre a pekne zakvitla.

Arenaria balearica: bežne v skalke mi vždy cez zimu vyhynula na rôznych stanovištiach. V skleníku má trochu problémy cez letné horúčavy.

Calceolaria falklandica: kvetné stvoly sú vysoké okolo 15 cm. Je bezproblémová, ale radi ju napádajú vošky.

Corydalis flexuosa: pestujem dve odlišne sfarbené formy. V čase kvitnutia je vysoká až okolo 25 cm, ale farba kvetu je nádherne modrá. Cez leto zaťahuje a nové listy vyrašia na jeseň.

Corydalis wilsonii: stálezelená, šedolistá a žltá kvitnúca dymnivka, ktorá je v skleníku úplne nenáročná, sama sa vysieva, nie však plevelne.

Cyclamen x atkinsii: zatočené kvetné stvoly sú pozorovateľné už na jeseň. Zavčasu kvitne a cez silné mrazy ho ešte zakrývam netkanou textíliou.

Kvetináčová kultúra, zapustená v piesku, bol pre mňa nový spôsob pestovania v skleníku a prinieslo to rôzne výsledky, napr.:

Acorus gramineus 'Aureus Pygmaeus': vodná rastlina vysadená v plastovom kvetináči s vysokou vlhkosťou má žlté pestré listy a je vysoká len 5 cm. Myslím, že na brehu jazierka by nevydržala pre citlivosť na silnejšie mrazy.

Androsace villosa: päť rôznych poddruhov a ďalšie z rozdielnych lokalít. Celoročne umiestnené v skleníku sklimali. Vyrástli do neprirodzene mohutných rozmerov, vyťahovali sa a bežne sa vyskytovali aj úhyny.

Asperula gussonii a ***A. sintenisii***: v skleníku uvoľnia miesto pre ďalšie skalničky, lebo nie sú tak pekne šedo vyfarbené a kompaktné, ako vonku.

Dionysia tapetodes, ***D. tapetodes x D. curviflora***, ***D. curviflora***: o tieto skalničky som sa najviac obával, no ukázalo sa, že v skleníku sú bezproblémové. Substrát som použil veľmi kamenistý (sopečný tuf), nikdy nesmie úplne preschnúť a zalieva sa len okolo kvetináča. *D. tapetodes* bola skúšaná aj vonku, pod previsom, ale nie je to ono.

Dianthus microlepis: len tak na skúšku celoročne založený do skleníka. Letné horúčavy mu vadia a trpí múčnatkou.

Draba acaulis a ***D. polytricha***: rastú v skleníku pekne kompaktné. Vonku som ich ešte neskúšal, ale myslím, že ich jemné kožušky budú citlivé na dlhodobú vlhkosť.

Gypsophila aretoides: skúška v skleníku dopadla dobre. Je pekne kompaktná ako jej matka, ktorá je pod holým nebom.

Chrysanthemum haradjanii: pri daždivých letách v predminulých rokoch vyhnívali v skalke celé trsy. Zachránil som pár odrezkov a zasadil ich do kvetináča, ktorý sa teraz povaluje po skleníku a prekladá sa tam kde nezavadzia. Vo všeobecnosti je to nenáročná šedolistá trvalka.

Primula allionii: v skalničkárskejších časopisoch sa dosť často spomína. Môžem len potvrdiť, že v skleníku je bezproblémová.

Primula kitaibeliana: vonku je najlepšia severná orientácia pod miernym previsom, tak ako v prírode. Skúška v skleníku nedopadla najlepšie. Cez horúce letá sa viditeľne trápila, ale nevyhynula.

Primula scotica: zdá sa, že celoročne v skleníku sa jej darí lepšie ako vonku.

Skleník využívam aj na prezimovanie debničiek (bedničiek) s odrezkami. Sťahujú sa doňo aj kvetináče s rezervnými skalnicami (netřesky), ktoré sú citlivé na zimnú vlhko, napr.:

Sempervivum pittonii*, *S. transcaucasicum*, *S. wulfenii a odrody ***Jovibarba heuffelii***.

Na záver ešte spomeniem nespornú výhodu, ktorú má skleník. Dá sa v ňom vydržať celé hodiny aj pri veľmi nepriaznivom počasí a už koncom februára tam vždy niečo kvitne, keď je vonku ešte všetko pod snehom.

Róbert Roth, Kremnica

Bellium minutum. Chudobička

Poznámka k nákupu na posledním zájezdu v květnu 2004

Nevím již u koho to bylo, ale jeden z navštívených pěstitelů nabízel a my jsme hojně kupovali. *Bellium minutum*.

Mám ve zvyku, když je literatura, ověřit si co květina, kterou jsem získal, vyžaduje. A tak jsem učinil i u výše uvedené rostliny. Zjistil jsem, že *Bellium minutum* je letnička a na to habitus zakoupené rostliny rozhodně nevypadal. Tak jsem pátral dál a zjistil jsem, že tři z u nás pěstovaných chudobiček jsou si dost podobny, ale rozhodně jsou mezi nimi takové rozdíly, které je od sebe dobře rozlišují. Jen vědět jak. Proto uvádím jejich stručné popisy. Bohužel fotografie nemám.

Bellium bellidioides je pýřitá až lysá trvalka s bezlistými, nitkovitými nadzemními výběžky. Listy pouze bazální, eliptické, zúžené k řapíku, obvykle mnohem delší než čepel. Květní stonky dlouhé 2 až 14 cm, velmi tenké. Květenství o průměru 9 až 15 mm s 11 až 14 (20) zákrovními listeny. Zákrovní listeny 3 mm dlouhé tupé nebo téměř špičaté. Jazykovité květní plátky 3 až 4 mm dlouhé, bílé, na spodu často načervenalé. Roste na vlhkých nebo stinných, ale otevřených stanovištích ve Středomoří.

Bellium crassifolium je trvalka bez výběžků, s listy 9 až 15 mm dlouhými, okrouhlými až elipticko-kopinatými, masitými, lysými. Řapík je 15 až 40 mm dlouhý. Květenství v průměru 15 až 20 mm obvykle s 20 až 30 zákrovními listeny. Zákrovní listeny jsou dlouhé 3 mm, tupé nebo téměř špičaté. Květní stonky tuhé dlouhé 5 až 18 cm. Roste na přímořských skalách na Sardinii.

Bellium minutum je řídké pýřitá jednoletá bylina bez výběžků. Listy má 5 až 8 x 3 až 5 mm, eliptičně obvejčité, řapík zhruba stejně dlouhý jako čepel. Květní stvolky 2 až 5 cm vysoké, tenké, četné. Květenství o průměru 6 až 7 mm se 7 až 10 zákrovními listeny a jazykovitými květy. Zákrovní listeny jsou 2 až 2,5 mm dlouhé. Roste na přímořských skalách ostrovů Středozemního moře.

Po přečtení popisů těchto tří rostlin je tedy patrné, že to, co jsme si koupili, je *Bellium bellidioides*, protože jako jediná z uvedených tří rostlin odnožuje, je vytrvalá a má větší květy než jednoletá *Bellium minutum*. Je také ze všech tří rostlin nejnázve pěstovatelná. Miluje sice vlhčí stanoviště, ale spokojí se i s normální zahradní zeminou a stanovištěm. Jen úpal by jí asi nesvědčil. Tolik k nákupu jedné rostliny.

Karel Rozehnal

CO NÁS ZAJÍMÁ

ZAHRADNICKO – BOTANICKÉ POZNÁMKY KE KALIFORNII

Do Kalifornie jsem měla možnost se podívat prostřednictvím Ohio State University, která zprostředkovává výměnné pobyty studentů (současní i bývalí studenti zemědělských univerzit, koordinátorem studentů z České Republiky je PhDr. Vlastimil Černý, CSc., E-mail cerny@pef.czu.cz z České zemědělské univerzity v Praze).

Pracovala jsem od října 2003 do ledna 2004 v trvalkové školce Digging Dog Nursery v Albionu v severní Kalifornii, blízko pobřeží Tichého oceánu.

FLORA KALIFORNIE

zahrnuje 5 800 druhů, z toho jsou 24% endemity. Už tato čísla naznačují, že kalifornská flóra je velmi bohatá a množství druhů zde značně převyšuje druhové bohatství na srovnatelných územích v Severní Americe i v některých částech kontinentální Eurasie. Kalifornie za to vděčí především své geologické, topografické a klimatické různorodosti. Pokud bychom postupovali po 39. rovnoběžce směrem do vnitrozemí, zažijeme na pobřeží Tichého oceánu vlhké zimy a chladná léta s mlhami. Když pak překročíme Severní Pobřežní pásmo (North Coast Ranges), množství srážek začne klesat a v údolí řeky Sacramento už budou teplejší a sušší léta. Když pak začneme vystupovat do hor Sierra Nevady, zimy budou mnohem chladnější, s velkým množstvím sněhu a letní teploty zmírněny odpoledními boufkami a vyšší nadmořskou výškou. Při sestupu z hor se pak toto klima prudce mění a nastupuje sucho.

Asi o 300 km jižněji bychom podobnou přímkou mohli spojit nejvyšší vrchol Kalifornie Mount Whitney 4 418 m.n.m s místem nejnižším – Badwater v Death Valley - 85 m pod hladinou moře a na vzdálenosti menší než 130 km zažijeme výškový rozdíl kolem 4 500 vertikálních metrů.

Floristicky lze v Kalifornii rozlišit 3 velké oblasti (provincie):

1. Kalifornská floristická provincie (California Floristic Province) – zahrnuje většinu území
2. Provincie Velká Pánev (Great Basin Province) – zasahuje do Kalifornie na dvou místech z východu a končí u východního úpatí pohoří Sierra Nevada. Na jižním okraji sousedí s

3. Provincií pouště (Desert Province), která také zahrnuje jen malou část území.

Většinu času jsem strávila v blízkosti Tichého oceánu u měst Mendocino a Fort Bragg. Na pobřeží se lze setkat s několika typy rostlinných společenstev. Útesy jsou porostlé nízkou vegetací, přizpůsobenou silným slaným větrům (*Erigeron glaucus*, *Grindelia stricta*, *Lupinus littoralis*). Na tento typ vegetace pak navazuje pobřežní prairie. Většina zde zastoupených trav je nepůvodních (*Holcus lanatus*, *Anthoxanthum odoratum*) a dostala se sem díky hospodaření původních osadníků. Z domácích lze jmenovat *Calamagrostis nutkaensis*, která může dosáhnout až 150 cm výšky. Na jaře a v létě rozkvétají *Eschscholtzia californica*, *Nemophila menziesii*, *Armeria maritima* var. *californica* a cirkumboreální *Achillea millefolium*. Stromy na pobřeží tvoří většinou „krummholz“ – slanými severními větry opracované porosty *Abies grandis*, *Myrica californica*, *Picea sitchensis* (v Mendocino county jižní okraj areálu), *Pinus muricata*, *Pseudotsuga menziesii*.

Směrem dále do vnitrozemí se skladba dřevin částečně mění – stále převládají *Abies grandis* a *Picea sitchensis*, ale zde s nimi kromě *Pseudotsuga menziesii* roste i *Tsuga heterophylla*, *Gaultheria shallon* a v podrostu *Polystichum munitum*. Tento typ lesa pak pokračuje podél pobřeží až na jih Aljašky.

Tam, kam už nezasahují slané větry od oceánu, se charakter lesa mění a dominuje *Sequoia sempervirens*. Sekvojové lesy se vyskytují jen podél oceánu od střední Kalifornie po jižní Oregon, tam, kde převládají letní mlhy a mírné teploty. Sequoia je obdivuhodný strom: dorůstá do výšky kolem 100 m, patří mezi stromy s nejdelší délkou života, je velmi odolná vůči lesním požárům i zaplavení a po skácení obráží kolem pařezu. Její porosty bývají hodně stinné, ale přesto najdeme v podrostu zajímavé druhy: z keřů *Rhododendron macrophyllum*, *Vaccinium ovatum*, *Myrica californica*, na mýtinách *Ribes menziesii* a *Arctostaphylos columbiana*. Z bylin se vyskytuje *Achlys triphylla*, *Actaea rubra*, *Asarum caudatum*, *Calypso bulbosa*, *Clintonia andrewsiana*, *Disporum smithii*, *Goodyera oblongifolia*, *Maianthemum dilatatum*, *Oxalis oregana*, *Scoliopus bigelowii*, *Trientalis latifolia*, *Trillium ovatum*, *Vancouveria planipetala*, *Veratrum fimbriatum*. Sekvojové lesy potom na sušších místech přechází do porostů stálezelených listnatých stromů *Lithocarpus densiflorus* a *Arbutus menziesii*. Dále se zde vyskytují některé duby, *Umbellularia californica* a *Ceanothus occidentalis*.

U potoků roste *Alnus rubra*, *Rhamnus purshiana*, *Sambucus racemosa*, *Ribes sanguineum* var. *glutinosum* a *Salix lucida* ssp. *lasiandra* a tyto dřeviny zasahují většinou až na Aljašku. Kolem cest najdeme i nepůvodní rostliny, které si osadníci vysazovali pro okrasu a jako připomínku své domoviny – *Genista monspessulanum*, *Cytisus scoparius*, *Ulex* sp., *Cortaderia* sp., pro zpevnění písčinych dun na pobřeží *Ammophila arenaria* a v lesích kvůli rychlému růstu *Pinus radiata*, původem jen v okolí Monterey.

Zvláštním fenoménem v okolí města Mendocino je zakrslý les (pygmy forest). Vyskytuje se pouze na místech, kde mořem vytvořené terasy a půda jejich povrchu zůstaly ploché a rovné půl milionu let od svého vyzdvižení. Půda je zde extrémně kyselá. Vydatné zimní deště vyluhovaly železo a spolu s ostatními živinami ho vyplavily do hlubších vrstev půdy. Železo rozpustné v kyselém prostředí reaguje s podložím a vytváří nepropustnou vrstvu asi půl metru pod povrchem půdy. Extrémně kyselá půdní reakce spolu s nedostatkem živin a touto nepropustnou železitou vrstvou jsou příčinou zakrslého růstu rostlin. Roste zde *Cupressus goveniana* ssp. *pygmaea*, *Pinus contorta* ssp. *bolanderi*, *Ledum glandulosum*, *Arctostaphylos nummularia* a *Rhododendron macrophyllum*.

Školka Digging Dog Nursery, kde jsem pracovala, se nachází na stejné zeměpisné šířce jako Sicílie, na rozhraní zóny 8 a 9 (podle USDA hardiness zone, Brno pro srovnání leží někde na pomezí zón 6 a 7) v mírném podnebí, kde se nejnižší teploty pohybují kolem -7°C , výjimečně až -12°C a v nejteplejších dnech dosahují kolem $+30^{\circ}\text{C}$. Tato školka zasílá zboží

zákazníkům poštou, dvakrát ročně pořádá víkendový výprodej rostlin, účastní se jarního veletrhu v San Franciscu a je otevřena 6 dní v týdnu pro případné návštěvy. Částečně také zásobuje výsadby nových zahrad, navrhovaných v ateliéru Integrated design. Manželka vede školku a manžel je zahradním architektem, kancelář je společná jak pro školku, tak pro ateliér. Část sortimentu ve školce tvoří rostliny běžně používané i ve středoevropských zahradách – většina běžných trvalek, trav, keřů, stromů i popínavých rostlin. Další skupinu tvoří rostliny, které by se u nás pěstovat mohly, ale nejsou v našich zahradách běžné (*Adenophora bulleyana* – zóna 4, *Alchemilla ellenbeckii* – zóna 6, *Amsonia hubrichtii* – zóna 4, *Anemone rivularis* – zóna 5, *Angelica gigas* a *A. pachypoda* – zóny 5 a 4, *Asarum caudatum* – zóna 6 – a pak by mohl následovat výčet těch dalších podle abecedy. Do poslední skupiny pak spadají rostliny u nás venku běžně celoročně nepěstovatelné, i když některé by možná stály na mikroklimaticky příznivých stanovištích za zkoušku – *Agapanthus*, *Alstroemeria*, *Astelia chathamica*, *Crocasmia*, *Diascia* jako trvalka, *Dierama*, *Schizostylis*. Byl zde i pěkný sortiment rodu *Cistus* a *Salvia*. Z našich domácích rostlin se pěstuje např. *Allium sphaerocephalon*, *Anthericum liliago*, *Campanula trachelium* (!), *Carlina acaulis* ssp. *simplex*, *Dianthus carthusianorum*, *Echium russicum*, *Ligularia sibirica*, *Matteuccia struthiopteris* a *Onopordum acanthium* – pro výrazné architektonické působení ve výsadbách!

Protože v zimě zde hodně prší (zima se pozná podle toho, že v potocích začne téct voda, ozývají se žáby, tráva se začíná zelenat a občas je po ránu jinovatka, což připomíná náš březen až duben!), rostliny se v zahradě vysazují do vyvýšených záhonů a k hrnkování se používá propustný substrát míchaný z rozložené borky, drceného sopečného tufu, zeminy a hnojiva Osmocote a kontejnery vysoké, bez konického zúžení v dolní části a vespod téměř zcela otevřené, takže přebytečná voda může rychle odtékat. Na zimu kontejnerovnu obvykle nezakrývali, ale všechny venkovní rostliny byly nahrnkovány v kontejnerech nejmíň o velikosti našich K 11. Některé choulostivé šalvěje byly přes zimu umístěny v otevřených fóliovnících a mladé rostliny čerstvě nahrnkované obvykle ve fóliovnících na stolech se spodním elektrickým vytápěním, stejně jako řízkovanci. Řízkovalo se přes celou zimu, něco do perlitu, většina do rašelinných substrátů. Semena pro výsev pocházela většinou od firmy Jelitto z Německa.

Kalifornie je jednou z mála zemí, kde můžete zažít koupání v moři, slunění na poušti a lyžování na horách v rozmezí několika málo hodin. Je to země velmi krásná.

Markéta Nohelová

Literatura:

The Jepson manual Higher Plants of California, Hickman J.C., University of California Press, Berkeley, Los Angeles, London, 1996

Digging Dog Nursery, Whigham D. – katalog z r. 2003

Jughandle State Reserve – The Ecological staircase – A Self-guided Nature Trail, Sholars T., Fiedler E., State of California 1998

INFORMACE Z KLUBU

Z členské základny

K 1.1.2004 bylo 186 členů.

Za 1. pololetí roku 2004 došlo k těmto změnám:

Přírůstky:

481 Moravcová Jana - Vísky
483 Hoskovec Ladislav - Brno
484 Dundálková Hana - Rousínov
485 Michálková Martina - Brno
486 Trnková Jarmila - Brno
487 Tomková Marie - Čeloznice
488 Krulová Zora - Brno
489 Tomeš Karel - Nejdek

Úbytky:

25 Lukašíková Věra - na vlastní žádost
97 Hřebíčková Marie - na vlastní žádost
476 Andreevská Květoslava - neplnění čl. povinností
403 Brzák Jaroslav - neplnění čl. povinností
390 Čejková Hana - neplnění čl. povinností
454 Kamenský Josef - neplnění čl. povinností
453 Mácová Lucie - neplnění čl. povinností
442 Příbylová Jarmila - neplnění čl. povinností
480 Řezáč Jiří - neplnění čl. povinností
417 Stanko Martin - neplnění čl. povinností
139 Tinková Marie - neplnění čl. povinností
438 Weiglová Marie - neplnění čl. povinností
415 Zubalíková Naděžda - neplnění čl. povinností

Stav k 1.1.2004	186
přírůstky	8
úbytky	13
<u>Stav k 30.6.2004</u>	<u>181</u>

Upozorňujeme všechny členy, že členské příspěvky na rok 2005 se platí od 1. ledna do 30. května 2005. Nezaplacení do tohoto termínu budeme pokládat za nezáměr o další členství v Klubu a bez dalšího upozornění člena vyloučíme.

Nejvýhodnější je placení přímo na členských schůzích, kde si členové současně odeberou příslušný Zpravodaj.

Všichni, kteří na schůze nedochází a požadují zasílání Zpravodaje poštou, musí mít vedle členského příspěvku (**150,- Kč**) ještě zaplacenou poštovnou (25,- Kč v ČR a 60,- Kč ve SR). Pro zaslání lednového Zpravodaje č. 51 bude rozhodná platba příspěvků za rok 2004, pro zaslání zářijového Zpravodaje č. 52 bude rozhodná platba za rok 2005. V lednovém Zpravodaji, který bude odeslán poštou, bude přiložena pošt. poukázka na zaplacení příspěvku na rok 2005.

Členské příspěvky posílejte na adresu: Servisová Marie
Jahodová 40
620 00 Brno

Marie Servisová

Drobné zprávy a informace

- koncem září se vybraní zástupci našeho klubu zúčastní tradičního setkání skalničkářských organizací, které letos pořádají děčínští skalničkáři.
- Kromě zpravodaje můžete získat informace na našich internetových stránkách www.cmail.cz/kasvo . Je zde spousta obrázků, a to nejen z našich výstav.
- Uzávěrka 51.čísla časopisu Skalničkářův rok je 16.12.2004. Připravujeme články o vřesovišti, jarních brambořících, lomikamenu vstřícnohistém, poradíme vám co se suchým stínem v zahradě.

Těsně před uzávěrkou nás překvapila zpráva o náhlé smrti přítele **Vojtěcha Havlíka**. Přítel Havlík byl dlouholetým aktivním členem našeho klubu, o jehož dobré fungování mu vždy šlo. Byl výraznou osobností, své názory nikdy neskrýval, ochotně se zúčastňoval brigád, a několik let organizoval letní výměnu semen. Letos v dubnu byl hlavním iniciátorem „dne otevřených dveří“ na žebětínských skalkách. V tento den mohli naši členové naposled projít brankou do jeho zahrady a vidět rozsáhlou skalku na prudkém svahu hned vedle bystrckého sídliště. Branka se zaklapla, život člověka se uzavřel. Příteli Havlíku, děkujeme.

Kalendář akcí klubu v 2.pololetí 2004

2. 9.	16.30	členská schůze s přednáškou (Křenová)
9. 9.	12.00-18.00	příjem rostlin na podzimní burzu a výstavu (Bystrc)
10. 9.	9.00-18.00	podzimní burza - prodej (Bystrc)
11. 9.	8.00-18.00	podzimní burza - prodej (Bystrc)
12. 9.	9.00-17.00	podzimní burza - prodej (Bystrc)
12. 9.	17.00-18.00	likvidace podzimní burzy a výstavy (Bystrc)
16. 9.	16.00-16.30	půjčování knih v klubovně (Bystrc)
7.10.	16.30	členská schůze s přednáškou (Křenová)
21.10.	16.00-16.30	půjčování knih v klubovně (Bystrc)
4.11.	16.30	členská schůze s přednáškou (Křenová) nejzazší termín předání semen do výměny
18.11.	16.00-16.30	půjčování knih v klubovně (Bystrc)
2.12.	16.30	členská schůze s přednáškou (Křenová)
16.12.	16.00-16.30	půjčování knih v klubovně (Bystrc) uzávěrka Zpravodaje č.51
22. 1.2005	9.00	výroční členská schůze (Křenová)

Nepředvídatelné události mohou způsobit změny v programu, čase i místě konání příslušných akcí.

Neprodejný výtisk
Pro své členy vydal v září 2004
Klub skalničkářů Brno
Připravil Ing.Mojmír Martan